

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311707104/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

Hjærnekiste. Profeterne fra dengang har nedlagt Forretningen, uden at jeg egentlig synes, Verdenshistorien har taget sig særlig meget af deres Anvisninger; nu er der en Række andre gentlemen, som fører Firmact videre og fortæller os, hvad der maa blive Fremtidens Stat, Religion, Moral, Kunst. Det store Publikum, som ikke forstod noget af, hvad der tidligere blev præket, trænger til Afveksling og vil snart repetere noget andet, som det forstaar akkurat lige saa lidt; det er det, man kalder for nye aandelige Bevægelser!

Bevægelser, Retninger, Skoler! Den, der er over 25 Aar og er med i den Slags, — han fortjener at være det! Medens vi er Børn, er det ikke for de blanke Knapper og Musikkens Skyld alene, at vi løber efter Soldater; for den lidet udviklede overhovedet er der noget baade hyggeligt og fremmende i at marchere med Ligemænd i ydre og indre imod et fælles Maal. Og de allerfleste Mennesker opnaar sikkert ikke paa nogen anden Maade Følelsen af dog i hvert Fald at udrette en Smule; de trænger til at blive en Slags Medarbejdere i noget, hvortil Berettigelsen ikke behøver at

godtgøres, fordi det nu engang er et Faktum, at saa og saa mange brave og pæne Mennesker tramper den Vej og ikke nogen anden. Og det er der selvfølgelig altid en Mening i, selv om den maaske i Tiden viser sig at have været lige det modsatte af, hvad alle de ærede Medarbejdere indbildte sig!

Men den, der er kommen til Klarhed over, at han ejer en Evne, hvis Berettigelse det slet ikke kan falde ham ind at diskutere, fordi den udgør hele hans Væsen, den Mand, f. Eks., der føler en uforklarlig og altoptagende Glæde ved at kunne gengive Mennesker og deres Stemninger udi levende dansk Sprog, for ham er der ikke andet at gøre end at bide af Ensomhedens Træ paa godt og ondt og gaa sin Vej, saaledes som den nu engang kan blive for ham.

Og saa er det saa besynderligt, at disse Mennesker, der ikke bekymrer sig det aller-ringeste om «Udviklingen», de kommer i Reglen med i den akkurat i Forhold til saa lidt, som de har bekymret sig derom!